

для агробізнесу. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.molprom.com/index.php?option=com_content&task=view&id=4877&Itemid=55.

6. Діброва А.Д. Розвиток системи державної підтримки виробників молока в Україні / А.Д. Діброва, О.С. Чанхі. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.nbuv.gov.ua/portal/Chem_Biol/Agroin/2011_46/DIBROVA.pdf.

7. Дотації за молоко і м'ясо відновили / Свинарство в Україні. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.svinarstvo.in.ua/news/ukrain/534-dotacii-za-moloko-i-miyaso>.

8. Молокоперерабатывающие предприятия Украины снизили цены на сыр и масло. Стаття від 11.03.2011 / Агро перспектива. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.Agro.perspektiva.com/ru/news/58310>.

9. До кінця року ціни на молочні продукти зростуть на 15 %. Від 5. 09. 2011 / Виступ Алекс Ліссітса президента Українського клубу аграрного бізнесу. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.nter.net.ua/main/15762-do-kincyu-roku-cini-na-molochni-produkti-zrostut-na-15.html>.

10. Зростання цін на молочні продукти в Україні буде не нижче рівня інфляції. Від 05.09.2011 / FINANCE.UA про гроші. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.news.finance.ua/ua/~ / 1/0/all/2011/09/05/250684>.

11. Винницькие молокоперерабатывающие заводы не могут найти рынки сбыта для своей продукции. Від 2.12.2010 р. / AgroTimes. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.agrotimes.net/predpriyatiya/9100-vinnickiemoloko-pererabatyvayushhie-zavody-ne.html>.

12. В Україні різко подорожчає молоко. Від 5.07.2011 / ТСН. UA. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.tsn.ua/groshi/v-ukrayini-rizko-podorozhchaye-moloko.html>.

13. Молокоперерабатывающая промышленность страны под угрозой уничтожения / Крымское информационное агентство. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ki-anews.com.ua/node/9389>.

14. Язикова Н. Проблеми молочної галузі та шляхи їх подолання / Н. Язикова, С. Німченко // Антимонопольний комітет України. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.kmu.gov.ua/amc/control/uk/publish/article?showHidden=1&art_id=61940&cat_id=47051&ctime=1202812886728.

Карачина Н.П., Филатова Л.С. Аналитическое исследование функционирования молочной промышленности Украины

Осуществлено аналитическое исследование функционирования молочной промышленности Украины. Выделены негативные и позитивные тенденции. Проанализированы данные из СМИ и сравнены со статистическими. Подробно рассмотрены основные показатели молочной отрасли и осуществлены выводы относительно ее функционирования и дальнейшего развития.

Ключевые слова: молочная промышленность, молоко, молочные продукты, КРС.

Karachyna N.P., Filatova L.S. Analytical research of Ukraine dairy industry functioning

Analytical research of functioning of the Ukraine dairy industry is realized in the present paper. The negative and positive trends are highlighted. Mass media information are analyzed and compared with statistic data. The main parameters of dairy industry are analyzed thoroughly and made a conclusions of its functioning and further development.

Keywords: Dairy, milk, dairy products, cattle.

УДК 336.01 *Аспір. О.В. Коваленко¹ – Львівський НУ ім. Івана Франка*

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЧИННИКІВ НА СТАН ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Глобалізація як об'єктивний процес розвитку світового господарства активно впливає на фінансовий стан країн-учасниць. Вплив її чинників потребує модернізації національних фінансових систем.

¹ Наук. керівник: доц. М.І. Кульчицький, канд. екон. наук

Ключові слова: глобалізація, фінансова система, фінансові ресурси, товари, послуги, капітал, робоча сила.

Постановка проблеми. Актуальність проблематики глобалізації полягає в тому, що в сучасному світі розвиток жодної країни практично неможливий без участі в світогосподарських процесах. Це зумовлено, насамперед, міжнародним поділом праці та наявністю чи відсутністю ресурсів, а також наявністю ринкових механізмів господарювання, розширенням діяльності міжрегіональних і міжнародних об'єднань, глобальної мережі-інтернет тощо.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Глибокі дослідження процесів глобалізації здійснюють в Україні такі відомі науковці, як О. Білоус, В. Бранський, В. Гець, Д. Лук'яненко, З. Луцишин, В. Міщенко, А. Раковська-Самойлова, Л. Стукало, Ю. Яковець та інші.

Мета дослідження. Перед Україною постало завдання визначення рівня відкритості національного кордону для "чотирьох свобод", тобто вільного руху товарів, послуг, капіталів та робочої сили, та розроблення відповідних реформ з таким розрахунком, що це буде сприяти покращенню стану економіки та фінансової системи України, а не навпаки.

Виклад основного матеріалу. Економічна наука серед рівнів господарювання виділяє національне та світове. З розвитком ринкових умов господарювання та поділом територій за регіонами, утворилися регіональні інтеграційні угруповання, такі як: Європейський Союз, північноамериканське регіональне об'єднання НАФТА (США, Канада та Мексика), південноазійське регіональне угруповання держав АСЕАН, Азійсько-Тихоокеанське економічне співтовариство АПЕК з метою полегшення умов взаємної торгівлі між країнами-партнерами. Ці міжрегіональні об'єднання виступають як елементи всесвітнього господарського організму, між якими точиться боротьба за ринки збуту та лідерство у світовому господарстві.

Світове господарство, як система міжнародного поділу праці і торгово-економічних, фінансових, науково-технічних відносин між різними країнами, виникло в умовах, коли виробничі потужності окремих, найбільш розвинених країн, переросли у вузькі рамки національного господарства [3, с. 809]. Нинішній етап розвитку характеризується виходом значної кількості країн на зовнішні ринки. За межі власних національних кордонів виходять такі економічні суб'єкти, як держава, яка представляє інтереси країни на міжнародній арені, суб'єкти господарювання в пошуках ринків збуту своєї продукції, інвестиційних джерел та саме населення в пошуках кращої долі та покращення власного добробуту.

Такі процеси пов'язані з пошуками нових та нестачею власних ресурсів, а також тих які, тією чи іншою мірою, жодна країна не може виготовляти самостійно. Це сприяє розвитку обміну, спочатку товарами, а згодом капіталом, технологіями, ідеями та робочою силою. Тобто спостерігається процес взаємопроникнення та об'єднання країн в єдине світове господарство. Такий процес на сьогодні отримав назву – глобалізація.

Зародження глобалізації, зокрема економічної, сягає глибокої давнини при торговельних контактах між різними державними утвореннями. Її виник-

нення було зумовлене нарощенням продукції, яка переважала внутрішній ринок. З метою її збуту та поповнення державної скарбниці розвивається зовнішня торгівля. Зокрема за часів Київської Русі, купці торгували з країнами Центральної та Західної Європи, активно велася торгівля із країнами Сходу – Хазарським Каганатом, Великим Булгаром, Середньою Азією та арабським Близьким Сходом. Отже, глобалізація була присутня на всіх етапах розвитку людства, а не внаслідок якогось відкриття чи події. Цей процес можна розглядати як об'єктивну тенденцію розвитку світової економіки.

Глобалізація (франц. global – загальний, всесвітній, від лат. globus – куля) – процес обміну товарами, послугами, капіталом, технологіями та робочою силою, що виходять за межі географічних кордонів певної держави і є причиною усунення відмінностей між національними ринками та їх інтеграції у ринок світовий [1, с. 118].

Як зазначається у щорічному звіті Міжнародного валютного фонду за 2005 р., "глобалізація в її економічному контексті означає зростання інтегрованості економік країн світу, особливо по лінії торгівлі та фінансових потоків. Це поняття також охоплює рух людей (робочої сили) та знань (технології) через національні кордони" [2]. Глобалізація або ж інтеграція досягається завдяки відкритості держав, тобто відкритості їх національних ринків, послаблення політики протекціонізму, лібералізації світових економічних процесів та їхньої співпраці.

Глобалізація стимулює країни до підвищення їхньої продуктивності та покращення якості продукції, адже передбачає не лише співробітництво, а й конкуренцію за ринки збуту, тобто здатність виробників (продавців) товарів виходити на інші ринки, що дає змогу розширювати власне виробництво та отримувати вищі доходи. Основні потоки товарів і послуг між Україною та іншими країнами світу зображено в табл. 1-3 [6].

Табл. 1. Географічна структура експорту товарів, млн дол. США

Роки	Всього	Країни СНД	Інші країни світу	Європа	Країни ЄС	Азія	Африка	Америка	Австралія і Океанія	Інші
1996	14400,8	7222,0	7178,8	3456,9	3313,9	2894,2	209,3	598,3	20,1	–
2005	34228,4	10531,1	23697,3	10881,4	10233,4	8576,9	2393,9	1831,2	13,7	0,2
2006	38368,0	12351,1	26016,9	12625,5	12087,9	8446,2	2373,7	2550,9	17,9	2,7
2007	49296,1	18087,0	31209,1	14773,8	13916,4	10881,6	2792,0	2686,3	15,7	59,7
2008	66967,3	23166,3	43801,0	19732,8	18129,5	15887,0	3902,4	4144,0	64,0	70,8
2009	39695,7	13472,9	26222,8	10264,5	9499,3	12131,7	2627,8	1124,2	21,6	53,0
2010	51405,2	18740,6	32664,6	13829,6	13051,9	13715,4	3018,7	2000,0	28,4	72,5

Як показують наведені вище дані, експорт упродовж 1996-2010 рр. постійно зростав, за винятком 2009 р, спад якого був зумовлений світовою фінансовою кризою, що позначилася на лише на фінансах країни, а й на інших секторах економіки. Експорт товарів у 2010 р. становив 51405,2 млн дол. США і збільшився більше ніж у 3 рази, порівняно з 1996 р. За географічною структурою, найбільша частка експорту спрямовується до країн СНД та країн Європи. Головними партнерами в експорті товарів залишаються Італія, Польща, Німеччина, Румунія, Угорщина, Чехія.

Як зазначає Міністерство економіки, основними факторами зростання експорту 2010 р. стали: сприятлива світова кон'юнктура на ринках основних товарів українського експорту, передусім продукції металургії, хімічної промисловості та машинобудування; нарощування вітчизняного виробництва; торговельно-економічне співробітництво з Росією; валютна стабільність [4]. Подібна тенденція характерна і для імпорту товарів. За період з 1996 по 2010 рр. імпорт зріс більше ніж у три рази. Найбільше товарів надходить з країн СНД та ЄС.

Табл. 2. Географічна структура імпорту товарів, млн дол. США

Роки	Всього	Країни СНД	Інші країни світу	Європа	Країни ЄС	Азія	Африка	Америка	Австралія і Океанія	Інші
1996	17603,4	11172,1	6431,3	4655,6	4492,2	672,6	141,5	931,0	24,3	6,3
2005	36136,3	16988,3	19148,0	12666,4	12191,9	4685,5	426,2	1265,5	103,9	0,5
2006	45038,6	20112,3	24926,3	16804,2	16194,6	6143,7	413,0	1465,3	99,5	0,6
2007	60618,0	25469,3	35148,7	23048,9	22218,7	9042,2	673,1	2255,4	128,4	0,7
2008	85535,3	33377,8	52157,5	30477,0	28868,4	15497,7	1559,1	4190,6	431,7	1,4
2009	45433,1	19692,6	25740,5	16233,8	15392,7	6538,6	617,6	2197,9	149,4	3,2
2010	60742,2	26697,4	34044,8	20004,5	19101,2	10023,3	874,4	2879,4	261,4	1,8

Наведені у таблицях дані є свідченням зростання відкритості економіки України та її високої залежності від зовнішніх ринків. Крім того, зіставлення експорту та імпорту формує від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі товарами, що негативно позначається на стані фінансової системи країни. Якщо у 1996 р. така різниця становила 3202,6 млн дол. США, то у 2010 р. – 9337,0 млн дол. США. Дещо кращою є ситуація у сфері послуг, проте їх динаміка протягом 1996-2010 р. свідчить про поступову втрату позиції України на цьому ринку.

Табл. 3. Географічна структура експорту-імпорту послуг, млн дол. США

Роки	Всього	Країни СНД	Інші країни світу	Європа	Країни ЄС	Азія	Африка	Америка	Австралія і Океанія	Невизначені країни
Експорт										
1996	4746,6	3474,8	1271,8	660,6	632,6	242,6	29,5	131,0	3,5	204,6
2005	6134,7	2815,5	3319,2	1870,4	1766,4	593,1	72,2	476,8	6,9	299,8
2006	7505,5	3409,9	4095,6	2360,8	2271,8	734,2	94,3	574,8	10,5	321,0
2007	9038,9	3666,3	5372,6	3154,1	2979,7	939,0	125,9	793,1	16,4	344,1
2008	11741,3	4245,5	7495,8	4176,4	4066,3	1380,5	203,1	1247,2	26,4	462,2
2009	9598,3	3826,6	5771,7	2936,1	3020,5	1162,4	164,4	1117,5	31,3	360,0
2010	11759,4	5609,6	6149,8	3298,5	3188,7	1072,2	152,9	1235,7	40,8	349,7
Імпорт										
1996	1204,5	343,8	860,7	267,7	256,6	91,4	6,3	278,7	0,2	216,4
2005	2935,0	509,3	2425,7	1220,2	1298,6	462,5	28,7	391,7	1,7	320,9
2006	3719,4	690,4	3029,0	1703,9	1794,3	534,8	50,7	396,1	1,7	341,8
2007	4980,6	799,8	4180,8	2402,1	2596,5	745,5	61,9	574,7	2,7	393,9
2008	6468,0	1058,0	5410,0	3488,9	3836,8	1156,7	87,0	570,4	4,9	102,1
2009	5173,5	787,2	4386,3	2640,2	3042,0	1038,8	43,2	450,4	7,2	206,5
2010	5447,7	939,8	4507,9	2420,9	3023,5	1223,0	45,0	571,0	8,0	240,0

Основними видами зовнішньоекономічних послуг є: транспортні, будівельні, страхові, фінансові, комп'ютерні та інформаційні, роялті та ліцен-

зійні, юридичні, бухгалтерські, науково-дослідні та дослідно-конструкторські, архітектурні та інженерні, державні послуги, послуги зв'язку, послуги приватним особам та послуги в галузі культури і відпочинку.

Експорт послуг у 2010 р. становив 11759,4 млн дол. США та збільшився, порівняно з 1996 р., у 2,5 раза. Імпорт послуг становив 5447,7 млн дол. США та збільшився відповідно у 4,5 раза. Основна частка експорту-імпорту послуг здійснюється між Україною та країнами СНД, ЄС. Серед експорту послуг до країн ЄС більшу частку займали транспортні послуги (56 %), різні ділові, професійні та технічні (20,2 %). В експорті транспортних послуг переважали Сполучене Королівство Англії, Кіпр, Бельгія; різних ділових, професійних та технічних послуг – Сполучене Королівство, Німеччина та Естонія. Найбільшу питому вагу в загальному обсязі імпорту займали фінансові послуги (28 %), транспортні (16,5 %) та різні ділові, професійні та технічні (16,3 %). Головними партнерами в імпорті фінансових послуг були Сполучене Королівство, Кіпр, Франція та Швеція; різних ділових, професійних та технічних послуг – Сполучене Королівство, Німеччина, Кіпр; транспортних послуг – Німеччина, Сполучене Королівство та Кіпр [6].

Невід'ємною складовою зовнішньоекономічних відносин виступають прямі та портфельні іноземні інвестиції, які несуть у собі переміщення фінансового капіталу між окремими країнами, регіонами та континентами. Динаміка прямих і портфельних іноземних інвестицій наведено у табл. 4 та 5 [7].

Табл. 4. Прямі інвестиції на початок року, млн дол. США

Роки	Прямі іноземні інвестиції в Україну	Прямі іноземні інвестиції з України
2001	3875	170
2005	9606	198
2006	17209	468
2007	23125	344
2008	38059	6077
2009	46997	7005
2010	52021	7262

Органи статистики під прямими інвестиціями розглядають категорію міжнародної інвестиційної діяльності, яка відображає прагнення інституційної одиниці – резидента однієї країни, здійснювати контроль або істотний вплив на діяльність підприємства, що є резидентом іншої країни. Аналогічне визначення знаходимо у фінансово-економічному словнику Загороднього та Вознюка, де прямими інвестиціями є вкладення капіталу, які забезпечують контроль інвестора над закордонними підприємствами чи компаніями. Портфельні інвестиції – вкладення капіталу в акції закордонних підприємств (без придбання контрольного пакету), облігації та інші цінні папери чужоземних держав, міжнародних валютно-кредитних організацій.

Дані табл. 4 свідчать про беззаперечне перевищення інвестицій в Україну та про високу динаміку їх надходження, яка за 2001-2010 рр. становила 1342,5 млн дол. Водночас динаміка інвестицій з України становила 4271,8 млн дол., що перевищує попередній показник у 3,2 раза. Це не може не насторожувати, хоч і не повинно лякати, оскільки опановувати зовнішні

ринки вкрай важливо. Стосовно портфельних інвестицій, то тут динаміка та загальні тенденції в частині експорту-імпорту капіталу значно нижчі та більш помірковані.

Табл. 5. Портфельні інвестиції на початок року, млн дол. США

Роки	Портфельні інвестиції в Україну	Портфельні інвестиції з України
2001	3198	32
2005	6391	36
2006	9011	56
2007	12861	63
2008	18618	103
2009	17059	49
2010	15567	79

Значні обсяги прямих інвестицій з країн ЄС зосереджено на підприємствах промисловості (34,4 %), а саме переробної та добувної, а також в установах фінансової діяльності (33,6 % прямих інвестицій). Зокрема, Австрія та Франція найбільші інвестиції здійснили до фінансових установ на 1.01.2011 р. – 74,1 % та 85,1 % відповідно до загального обсягу інвестицій із цих країн [6].

З одного боку, іноземні інвестиції є бажаними для країни, оскільки виступають додатковим фінансовим капіталом, якого так не вистачає у внутрішніх джерелах, а з іншого, виникає ризик контролю над діяльністю національних підприємств і компаній, коли іноземні інвестори диктують свої правила та вилучають доходи до власної країни, цим самим підриваючи фінансову безпеку країни. Більш безпечними є портфельні інвестиції, які не надають права придбання контрольного пакету, проте вони легко виводяться з країни у випадку екстремальних ситуацій. Для того, щоб портфельні інвестиції були привабливими для іноземних інвесторів, необхідне подальше вдосконалення фінансового сектору, зокрема такої його складової, як ринок цінних паперів, що характеризується відсутністю достатніх нормативно-правових та інституціональних умов для розвитку фондового ринку та різних фінансових інструментів, низькою ліквідністю та капіталізацією, мізерною часткою біржового сегменту ринку тощо.

Наступна складова глобалізаційного процесу – це вільний рух робочої сили або рух трудової міграції, що є вкрай актуальним для України. Основний мотив трудової міграції – бажання покращити свій матеріальний стан. Протягом 2005-2008 рр. серед трудових мігрантів близько половини (48,1 %) працювали у Російській Федерації та майже стільки ж – у країнах Європейського Союзу.

Основними причинами трудової міграції є:

- низький рівень оплати праці в Україні. За даними обстеження, середньомісячний заробіток одного трудового мігранта становив 817 дол. США, що втричі вище, ніж у середньому на одного штатного працівника, зайнятого в економіці України, середньомісячна номінальна заробітна плата якого у 2010 р. становила 2239 грн;
- неможливість отримати роботу за фахом;

- низький рівень організації праці;
- наростання диспропорцій між підготовкою фахівців та попитом на них на ринку праці.

Табл. 6. Трудові мігранти за країнами перебування, статтю та місцем проживання до виїзду за кордон, 2005-2008 рр.[6]

	Всього	Жінки	Чоловіки	Міські поселення	Сільські поселення
Кількість трудових мігрантів, всього, тис. осіб.	1 476,1	484,8	991,3	803,2	672,9
у т. ч. за країнами перебування, %:					
Російська Федерація	48,1	30,0	57,0	49,0	47,0
Італія	13,4	25,1	7,7	13,3	13,7
Чеська Республіка	11,9	10,5	12,5	8,4	16,0
Польща	8,0	10,6	6,7	6,6	9,6
Угорщина	3,2	2,7	3,4	2,8	3,6
Іспанія	2,7	3,8	2,2	3,5	1,8
Португалія	2,6	3,3	2,3	2,6	2,6
Інші країни	10,1	14,0	8,2	13,8	5,7

Україна, за рівнем безробіття у % до економічно активного населення у віці від 15-70 років, серед 27 країн Євросоюзу посіла 12 позицію у 2010 р., що становило 8,1 % [8]. Всього на кінець 2010 р. величина незайнятого населення, що перебувала на обліку в Державній службі зайнятості становила 564 тис. осіб. Потреба підприємств у працівниках на кінець 2010 р. становила 63,9 тис. осіб [6]. Як видно з офіційних даних статистики, спостерігається невідповідність пропозиції та попиту робочої сили у співвідношенні 9:1, що і спричиняє до міграції як всередині країни, так і за її межами. Проте трудова міграція несе в собі потоки грошових коштів до країни у формі приватних грошових переказів.

Приватні грошові перекази в статистиці платіжного балансу – це міжнародні перекази та потоки ресурсів до домогосподарств (у грошовій та натуральній формі), що надходять з інших країн та, головним чином, пов'язані з тимчасовою або постійною міграцією населення. Перекази здійснюються як через офіційні канали (кореспондентські рахунки банків, міжнародні системи переказу коштів), так і нелегально (шляхом передавання готівки або матеріальних цінностей від одного домогосподарства іншому).

У 2010 р. загальні обсяги грошових переказів в Україну із-за кордону було оцінено в 5,9 млрд дол. США (4,3 % від ВВП). Зазначимо, що обсяги грошових переказів поступово відновлюються (у 2010 р. на 9,2 % більше, ніж у попередньому р.), але все ще нижчі, ніж до кризи. Але при цьому їх відношення до ВВП залишається достатньо високим (у 2007-2008 рр. це відношення становило 3,4 %). Більша частина грошових переказів в Україну надійшла через коррахунки банків (3,0 млрд дол. США, або 51 % від загальної суми). Ще 2,1 млрд дол. США або 36,3 % переказів було здійснено за допомогою міжнародних платіжних систем. Також, за оцінками НБУ, 777 млн дол. США було ввезено в Україну неформальними шляхами [7].

У середньому дві третини обсягів грошових переказів надходить в Україну з країн далекого зарубіжжя, третина – з країн СНД. При цьому Росія залишається однією з головних країн використання трудових ресурсів України, а також найбільшим донором грошових потоків в Україну. Так, у 2010 р. з Росії надійшло 1,6 млрд дол. США, що на 29 % більше, ніж за 2009 р. Друге місце посідають Сполучені Штати (11,4 % від загальної суми переказів), далі йдуть країни Євросоюзу (Німеччина, Греція, Італія, Сполучене. Королівство, Кіпр). Обсяги переказів із цих країн (крім Сполученого Королівства) у 2010 р. збільшилися порівняно з попереднім роком [7].

Висновки. Отже, в сукупності потоки товарів, послуг, капіталів та робочої сили у грошовому еквіваленті за 2010 р. становили 210 183,5 млн дол. США та зросли на 19 % порівняно з 2009 р., що, своєю чергою, свідчить про зростання впливу глобалізаційних чинників на стан фінансових ресурсів країни. При цьому позитивне сальдо у 2010 р. становило 63 121,7 млн дол. США. Разом із тим, розраховувати на вдалу кон'юнктуру зовнішніх ринків протягом тривалого часу видається недалекоглядним, у зв'язку з чим необхідно провести всеосяжні реформи щодо підвищення конкурентоспроможності економіки, розширення міжнародної співпраці в рамках двосторонніх та багатосторонніх угод, інтеграції в регіональне співтовариство, державне регулювання трудової міграції та підвищення добробуту її громадян.

Крім того, вкрай необхідною є не тільки реалізація, але і корекція програми економічних реформ на 2010-2014 рр. "Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава" з урахуванням дії згаданих вище чинників. Як відомо, у ній передбачено 5 стратегічних реформ, що спрямовані на побудову відкритої, стійкої й конкурентоспроможної економіки у світовому масштабі, формування професійної та ефективної системи державного управління, і зрештою – підвищення добробуту українських громадян. Реалізується програма за такими напрямками:

- сталий економічний розвиток: стабілізація Державного бюджету; реформа податкової системи; розвиток фінансового сектору; реформа міжбюджетних відносин;
- підвищення стандартів життя;
- поліпшення бізнес-клімату та залучення інвестицій: дерегуляція та розвиток підприємництва; приватизація та управління державною власністю; розвиток науково-технічної та інноваційної сфери; міжнародні інтеграція та співпраця;
- модернізація інфраструктури та базових секторів.

Міжнародна інтеграція та співпраця з зарубіжними країнами розширює доступ українських товарів і послуг до зовнішніх ринків, що повинно покращувати торговельне сальдо країни. У зв'язку з цим, Україна повинна проводити активну двосторонню та багатосторонню політику співпраці з окремими країнами, регіональними об'єднаннями та міжнародними організаціями. Активно розвивати політичні та торговельно-економічні зв'язки з країнами Західної та Північної Європи, країн Балтії, Американського регіону. При цьому не втрачати зв'язків із старими партнерами.

Отже, Україна належить до країн з відкритою економікою, яка прагне розширювати свої зв'язки з міжнародним співтовариством, що підтверджу-

ється укладеними двосторонніми угодами торговельно-економічного характеру з країнами різних регіонів та інтеграцією у європейське співтовариство. Для реалізації цієї мети, держава повинна спрямовувати основні зусилля на забезпечення конкурентоспроможності економіки, здатної більше експортувати не лише в країни СНД, а й у інші країни світу, на реальний перехід до інноваційної моделі розвитку, формування її інвестиційної привабливості для зовнішніх інвесторів та здатності витримати зовнішню експансію, на визнання її міжнародним співтовариством та збільшення угод про вільний рух товарів, послуг, капіталів та робочої сили. Уникнути глобалізації в сучасному світі економічно неможливо, а політично неприпустимо.

Література

1. Загородній А.Г. Фінансово-економічний словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк. – Львів : Вид-во НУ "Львівська політехніка", 2005. – 714 с.
2. Звіт про світовий розвиток: важке завдання розвитку : пер. з англ. – К. : Вид-во "Абрис", 2005. – 270 с.
3. Советский энциклопедический словарь / гл. ред. А.М. Прохоров. – Изд. 3-е, [перераб. и доп.]. – М. : Изд-во "Сов. Энциклопедия", 1984. – 1600 с.
4. Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.me.gov.ua>
5. Міністерство закордонних справ України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.mfa.gov.ua>
6. Держком. статистики України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
7. Національний банк України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.bank.gov.ua/>
8. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.epp.eurostat.ec.europa.eu/>.

Коваленко О.В. Влияние глобализационных факторов на состояние финансовой системы Украины

Глобализация как объективный процесс развития мирового хозяйства активно влияет на финансовое состояние стран-участниц. Влияние её факторов требует модернизации национальных финансовых систем.

Ключевые слова: глобализация, финансовая система, финансовые ресурсы, товары, услуги, капитал, рабочая сила.

Kovalenko O.V. Globalization as factor that influencing on the Ukraine's financial system

Globalization as an objective process of development of world's economy actively affect on financial state of participating countries.

Keywords: globalization, financial system, financial resources, goods, services, capital, labor forces.

УДК 339.3

**Викл. О.О. Кучма – Львівський інститут
Міжрегіональної академії управління персоналом**

ОРГАНІЗАЦІЯ ТОРГІВЛІ ВЖИВАНІМ ОДЯГОМ У МЕРЕЖІ МАГАЗИНІВ "ПЛАНЕТА СЕКОНД-ХЕНД"

Визначено переваги та розглянуто основні принципи організації торгівлі мережі магазинів вживаного одягу "Планета секонд-хенд" у місті Львові.

Ключові слова: секонд-хенд, організація торгівлі, переваги магазинів.

Актуальність. Торгівля одягом "секонд-хенд" розвивається швидкими темпами. Магазины з вживаним одягом є практично на кожній вулиці. "Планета секонд-хенд" є найбільшою мережею магазинів у м. Львові, яка пропонує вживаний одяг.

Мета дослідження полягає у визначенні принципів організації торгівлі у магазинах вживаного одягу та виділенні основних переваг торговельної мережі.

Виклад основного матеріалу. У Львові налічується близько двох десятків магазинів вживаного одягу "Планета секонд-хенд" [1], які рівномірно розташовані по території міста, що зображено на рис. 1.

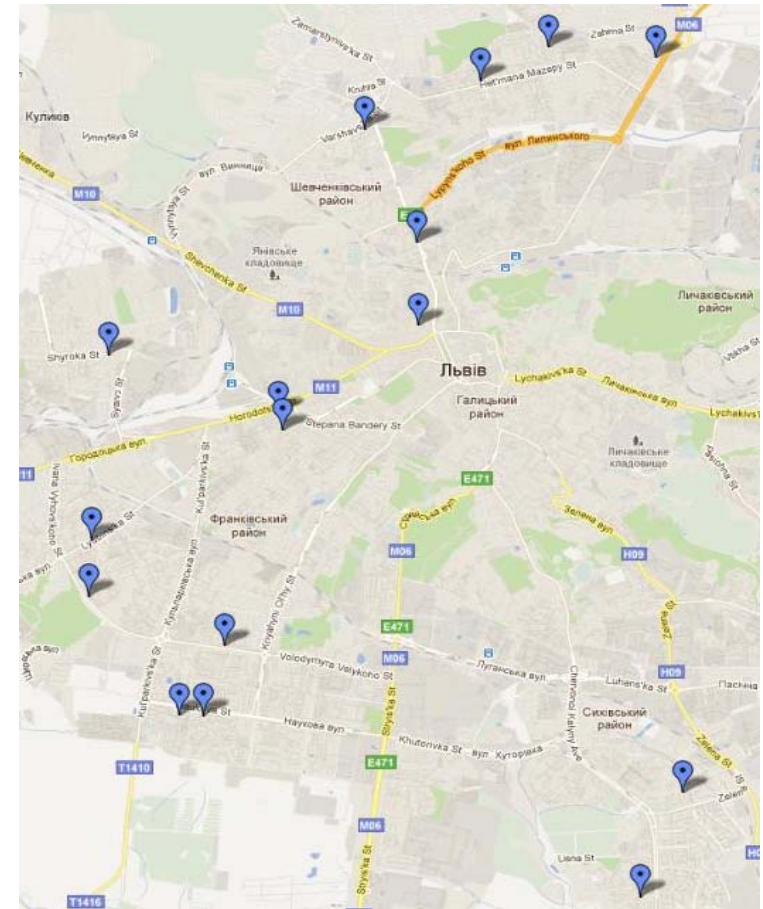

Рис. 1. Розташування магазинів вживаного одягу "Планета секонд-хенд" у м. Львові станом на 22. 06.2011 р.

Розміщення та впорядкування одягу у торгових залах мережі магазинів відбувається за європейським зразком [2]. Можна виділити такі основні